

Odvedite dijete u kazalište danas ili dovedite kazalište djetetu danas!

Cilj ove kampanje je omogućiti pristup kazalištu i izvedbama svoj djeci i mladima. Prepoznavanjem uloge odraslih u tome imamo dvostruki fokus: ulogu odrasle osobe koja brine o djetetu ili mladoj osobi, onoga tko omogućuje njihov pristup kulturi; i ulogu umjetnika koji stvaraju djela koja mogu dosegnuti djecu i mlade gdje god se nalazili.

Ovaj dan - 20. ožujka 2024. - trenutak je fokusa za naše članove diljem svijeta kako bi pogledali što se događa u našem sektoru, u našim društvima i među našom publikom. Kao globalno udruženje koje radi na unifikaciji praktičara i zalažemo se za prava djece i mladih na umjetnost i kulturu, moramo postaviti pitanja koja nas sve pogađaju. Zagovaranje znači gledanje izvan našeg vlastitog kruga utjecaja i osobne brige. To je način otvaranja većih pitanja koja se odnose na ljudska prava i vrijednost djece i mladih u našim vlastitim kontekstima i u odnosu na svijet. Što je ono što imamo zajedničko u svakom kontekstu?

Vjerujemo u moć kazališta i izvedbe. Pruža nam istraživanje ideja koje proširuju ono čemu svjedočimo i razumijemo na druge dijelove mozga, srca i duha. Omogućuje nam ljudsku povezanost. Inspirira fantaziju i maštu i bavi se nemogućim temama s igrom i srcem. Uključuje mlade ljude u empatičnu razmjenu koja omogućuje individualnu i kolektivnu transformaciju. Koristi sve inteligencije. Koristi sve osjetila kako bi stvorila čudo i poticala razmišljanje. To je ono što radimo diljem svijeta, gdje god se naši članovi okupljaju, i to činimo s ekspertizom, vještinom i izumom. To radimo na ulicama i u velikim kazališnim kućama, u školama i domovima te na pozornicama. Stvaramo izvedbe za, s, od i o djeci i mladima, gdje god se nalazili. Djeca i mladi trebaju kazalište i izvedbu, a zbog njihove nedostatne moći, trebaju odrasle osobe koje im pomažu da to dožive.

Dok se ovaj Svjetski dan kazališta približava, duboko smo svjesni rada koji se odvija u našem sektoru za i s mladima i obiteljima koje su žrtve rata, terora, političkih i obiteljskih sukoba, siromaštva, nasilja, raseljenja i beskućništva, diskriminacije. Neki su se pitali "Kako još uvijek možemo govoriti o budućnosti kazališta i izvedbe u ovom svijetu? Što to znači osim tragedije i nepravde koja nas okružuje?" Vjerujem da kroz stvaranje kazališta i izvedbe za i s djecom i mladima neprekidno sudjelujemo u činu nade. Naša umjetnička forma nudi interpretaciju i izravnu povezanost s temama i situacijama s kojima se djeca susreću u svakodnevnom životu i koje im mogu govoriti glasom koji sluša i razumije. Njihovo promišljanje o vlastitom položaju olakšava se zbog onoga što možemo otvoriti na siguran način, nudeći istinu uz mogućnost i zamisliti

budućnost ili put koji može potaknuti ideje mladih ljudi o tome što bi moglo biti drugačije. Čin stvaranja je nada.

Za nas kao umjetnike, i za nas kao odrasle osobe koje omogućuju djeci i mladima pristup umjetnosti, kulturi i kreativnosti, važno je postavljati pitanja. Bez primjećivanja i validiranja njihove stručnosti u igri i područjima mašte, bez priča i mogućnosti bijega, zabave i radosti, bez istraživanja ljubaznosti i ljudskosti koja dolazi s ovom publikom, možemo li razumjeti sebe? Bez razvoja stvarne agencije i sudjelovanja djece i mladih, možemo li zadržati vlastitu nadu?

Možda sada moramo shvatiti da sve nije samo na nama, i hodajući uz djecu i mlade ljude možemo prepoznati i crpiti snagu iz moći njihove mašte i prirodnog, instinktivnog osjećaja mogućnosti.

Sue Giles